

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους

(2000/C 56 E/10)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(1999) 125 τελικό — 1999/0067(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 14 Ιουλίου 1999)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Βάσει των αρχών του άρθρου 174 της συνθήκης, το πέμπτο πρόγραμμα πολιτικής και δράσεως για το περιβάλλον που εγκρίθηκε με ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνεληθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1993⁽¹⁾ θέτει το στόχο της μη υπέρβασης κρίσιμων φορτίων και επιπέδων για οξείωση στην Κοινότητα, ενώ το πρόγραμμα αυτό προβλέπει ότι όλα τα άτομα θα πρέπει να προστατεύονται αποτελεσματικά από κινδύνους που προέρχονται από τη ρύπανση του αέρα και ότι στα επιτρεπόμενα επίπεδα ρύπανσης θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η προστασία του περιβάλλοντος· σύμφωνα με το εν λόγω πρόγραμμα, οι τιμές των κατευθυντήριων οδηγιών της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ) θα πρέπει να καταστούν υποχρεωτικές σε κοινοτικό επίπεδο.
- (2) Η κοινή απόφαση αριθ. 2179/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 περί αναθεώρησης του προγράμματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με την πολιτική και τη δράση για το περιβάλλον και τη βιώσιμη ανάπτυξη «Στόχος η αειφορία»⁽²⁾ επιβεβαίωσε την προσήλωση της Κοινότητας στη γενική προσέγγιση και τη στρατηγική του πέμπτου προγράμματος δράσης για το περιβάλλον και προσδιόρισε ότι θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη και την εφαρμογή στρατηγικής με στόχο να μην σημειώνεται υπέρβαση των κρίσιμων συγκεντρώσεων σε ό,τι αφορά την έκθεση σε ατμοσφαιρικούς ρύπους που προκαλούν οξείωση, ευτροφισμό και φωτοχημικές αντιδράσεις.

(3) Σύμφωνα με την οδηγία 92/72/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1992 σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση από το όζον⁽³⁾, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση για την εκτίμηση της φωτοχημικής ρύπανσης στην Κοινότητα, συνοδευόμενη από οποιαδήποτε πρόταση κρίνεται αναγκαία από την Επιτροπή σχετικά με τον έλεγχο της ρύπανσης της ατμόσφαιρας από το όζον και, εάν χρειάζεται, για τη μείωση των εκπομπών των προδρόμων ουσιών του όζοντος.

(4) Η οξείωση, ο ευτροφισμός του εδάφους και ο σχηματισμός του όζοντος οφείλονται κυρίως σε διασπορά ρύπανσης, η μείωση της οποίας απαιτεί συντονισμένη κοινοτική δράση.

(5) Σημαντικές περιοχές της Κοινότητας εκτίθενται σε αποθέσεις ουσιών που προκαλούν οξείωση και ευτροφισμό σε επίπεδα που έχουν, δυσμενείς επιδράσεις στο περιβάλλον· ότι σε όλα τα κράτη μέλη, σημειώνεται σημαντική υπέρβαση των κατευθυντήριων τιμών που έχει ορίσει η ΠΟΥ για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και της βλάστησης από τη φωτοχημική ρύπανση· οι εν λόγω υπερβάσεις των κρίσιμων συγκεντρώσεων και επιπέδων των κατευθυντήριων γραμμών θα πρέπει κατά συνέπεια να εξαλειφθούν.

(6) Επί του παρόντος δεν είναι τεχνικώς εφικτό να εξαλειφθούν οι δυσμενείς επιδράσεις της οξείωσης ή να μειωθεί η έκθεση του ανθρώπου και του περιβάλλοντος στο όζον στο επίπεδο των κατευθυντήριων τιμών που έχουν οριστεί από την ΠΟΥ· είναι επομένως αναγκαίο τα μέτρα για τη μείωση της ρύπανσης να βασιστούν σε ενδιάμεσους περιβαλλοντολογικούς στόχους για την οξείωση και τη μόλυνση από το όζον.

(7) Για τους ενδιάμεσους περιβαλλοντικούς στόχους και τα μέτρα για την επίτευξή τους θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η τεχνική εφικτότητα και το σχετικό κόστος και οφέλη· τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οποιαδήποτε αναλαμβανόμενη δράση είναι αποτελεσματική σε συνάρτηση με το κόστος για το σύνολο της Κοινότητας.

(8) Είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικό σε σχέση με το κόστος να αντιμετωπίζονται από κοινού οι ρύποι που προκαλούν οξείωση και έκθεση στο όζον· η αντιμετώπιση των εν λόγω ρύπων θα οδηγήσει επίσης σε μείωση του ευτροφισμού του εδάφους.

(9) Η ύπαρξη μιας σειράς εθνικών ανώτατων ορίων για κάθε κράτος μέλος για τις εκπομπές SO₂, NO_x, των πιητικών οργανικών ενώσεων και της NH₃ αποτελεί έναν αποτελεσματικό σε σχέση με το κόστος τρόπο επίτευξης των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων· τέτοιου είδους ανώτατα όρια εκπομπών θα παράσχουν στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη ορισμένη ευκαμψία όσον αφορά τον καθορισμό του τρόπου συμμόρφωσης με αυτά.

⁽¹⁾ ΕΕ C 138 της 17.5.1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 275 της 10.10.1998, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 297 της 13.10.1992, σ. 1.

- (10) Η Επιτροπή θα πρέπει να συνεχίσει να εξετάζει περαιτέρω ενδεδειγμένα κοινοτικά μέτρα, τα οποία μπορεί να αποδειχτούν, σε συνάρτηση με το κόστος, μέσα αποτελεσματικά για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων.
- (11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή μέτρων συμμόρφωσης με τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών· είναι αναγκαίο να εκτιμάται η πρόοδος προς την κατεύθυνση της συμμόρφωσης με τα ανώτατα όρια εκπομπών· ο τρόπος κατάρτισης και αναφοράς προς την Επιτροπή των εθνικών προγραμμάτων για τη μείωση των εκπομπών πρέπει να είναι κατά συνέπεια κατανοητός και διαφανής· τα προγράμματα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν πληροφορίες για τα ληφθέντα ή υπό εξέταση μέτρα για την συμμόρφωση προς τα ανώτατα όρια εκπομπών.
- (12) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας για τις εκπομπές των εν λόγω ρύπων από συγκεκριμένες πηγές και της υποχρέωσης των κρατών μελών να διασφαλίζουν τη χρήση των καλύτερων διαθέσιμων τεχνικών σύμφωνα με την οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης⁽¹⁾.
- (13) Οι καταγραφές εκπομπών είναι απαραίτητες για την παρακολούθηση της προόδου προς την κατεύθυνση της συμμόρφωσης με τα ανώτατα όρια εκπομπών, ενώ πρέπει να υπολογίζονται σύμφωνα με τη διεθνώς συμφωνημένη μεθοδολογία και να υποβάλλονται με έκθεση σε τακτά χρονικά διαστήματα στην Επιτροπή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος (ΕΟΠ).
- (14) Απαιτείται έγκαιρη ανασκόπηση της προόδου που σημειώνεται στην Κοινότητα προς την κατεύθυνση επίτευξης των ανώτατων ορίων εκπομπών για το 2010, καθώς και της επιστημονικής και τεχνολογικής προόδου, των εξελίξεων στην κοινοτική νομοθεσία και των μειώσεων των εκπομπών εκτός Κοινότητας· η Επιτροπή θα πρέπει για την ανασκόπηση αυτή να προβεί σε περαιτέρω εξέταση του κόστους και των οφελών από τα ανώτατα όρια εκπομπών, συμπεριλαμβανομένης της σχέσης κόστους-αποτελεσματικότητας, του οριακού κόστους και των οφελών και των κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων· η ανασκόπηση αυτή θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τους περιορισμούς που ισχύουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας· η Επιτροπή θα πρέπει για το σκοπό αυτό, να συντάξει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και να προτείνει, εφόσον απαιτείται, κατάλληλες τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας· πρέπει να οριστεί ένας ενδιάμεσος στόχος για τον ευτροφισμό του εδάφους κατά την ανασκόπηση της οδηγίας το 2004.
- (15) Η Κοινότητα θα πρέπει να συνεργάζεται σε διεθνές επίπεδο με σκοπό την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας και να προωθεί την απαραίτητη τεχνική και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη· για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να επιδιώκει την απαραίτητη διμερή και πολυμερή συνεργασία.
- (16) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε τυχόν παραβάσεις των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και να διασφαλίσουν ότι τίθενται σε εφαρμογή· οι κυρώσεις αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές.
- (17) Η μορφή και οι μέθοδοι αναφοράς των εθνικών προγραμμάτων και καταγραφών εκπομπών θα απαιτούν στο μέλλον πιο λεπτομερείς τεχνικές προδιαγραφές· οι εν λόγω μέθοδοι και μορφές θα πρέπει να ενημερώνονται κατά τα αναγκαία· η Επιτροπή θα πρέπει να επικουρείται ως προς των καθορισμό των προδιαγραφών για τις προαναφερθείσες μορφές και μεθόδους από την επιτροπή που συστάθηκε από την οδηγία 96/62/ΕΚ της Επιτροπής της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την εκτίμηση και τη διαχείριση του αέρα του περιβάλλοντος⁽²⁾.
- (18) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, όπως παρατίθενται στο άρθρο 5 της συνθήκης, οι στόχοι του προτεινόμενου μέτρου, ήτοι ο περιορισμός των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξείωση και ευτροφισμό και προδρόμων του όζοντος, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω του διασυνοριακού χαρακτήρα της ρύπανσης και κατά συνέπεια μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο· η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο όριο για την επίτευξη αυτών των στόχων και δεν υπερβαίνει το απαραίτητο όριο προς τον σκοπό αυτό·

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι ο περιορισμός των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξείωση και ευτροφισμό και προδρόμων του όζοντος για τη βελτίωση της προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας από κινδύνους δυσμενών επιδράσεων από την οξείωση, τον ευτροφισμό του εδάφους και το όζον της τροπόσφαιρας, προκειμένου να επιτευχθεί ο μακροπρόθεσμος στόχος της μη υπέρβασης των κρίσιμων επιπέδων και φορτίων και η αποτελεσματική προστασία όλων των ανθρώπων από τους αναγνωρισμένους κινδύνους που ενέχει για την υγεία η ρύπανση του αέρα.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία καλύπτει εκπομπές, εντός του εδάφους των κρατών μελών και των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών τους, από όλες τις ανθρωπογενείς πηγές των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Δεν καλύπτει:

- α) τις εκπομπές από τη διεθνή θαλάσσια ναυσιπλοΐα,
- β) τις εκπομπές αεροσκαφών πέραν του κύκλου απογειώσεως και προσγειώσεως,
- γ) για την Ισπανία, τις εκπομπές στα Κανάρια νησιά,
- δ) για τη Γαλλία, τις εκπομπές στις υπερπόντιες περιοχές (DOM),
- ε) για την Πορτογαλία, τις εκπομπές στη Μαδέρα και τις Αζόρες.

(1) ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26.

(2) ΕΕ L 296 της 21.11.1996, σ. 55.

Άρθρο 3**Ορισμοί**

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «κρίσιμο φορτίο», η ποσοτική εκτίμηση της έκθεσης σε έναν ή περισσότερους ρύπους κάτω από την οποία δεν παρατηρούνται σημαντικές δυσμενείς επιδράσεις σε συγκεκριμένα ευαίσθητα στοιχεία του περιβάλλοντος, σύμφωνα με τις υφιστάμενες γνώσεις,
2. «κρίσιμο επίπεδο», η συγκέντρωση ρύπων στη ατμόσφαιρα πάνω από την οποία ενδέχεται να σημειωθούν άμεσες δυσμενείς επιδράσεις σε δέκτες όπως οι άνθρωποι, τα φυτά, τα οικοσυστήματα ή τα υλικά, σύμφωνα με τις υφιστάμενες γνώσεις,
3. «εκπομπή», η απελευθέρωση ουσιών στην ατμόσφαιρα,
4. «υπέρβαση», η διαφορά μεταξύ κρίσιμου φορτίου ή επιπέδου και της παρατηρούμενης ή εκτιμώμενης απόθεσης ή συγκέντρωσης,
5. «κύκλος προσγειώσεως και απογειώσεως», ο κύκλος με τους ακόλουθους χρόνους για κάθε φάση: προσέγγιση 4,0 λεπτά, τροχοδρόμηση/άεργη λειτουργία κινητήρων στο έδαφος 26,0 λεπτά, απογείωση 0,7 λεπτά, άνοδος 2,2 λεπτά.
6. «εθνικό ανώτατο όριο εκπομπών», το μέγιστο ποσό μιας ουσίας εκφρασμένης σε κιλοτόνους που μπορεί να εκπέμπεται από ένα κράτος μέλος κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους,
7. «πητικές οργανικές ενώσεις» (VOC), όλες οι οργανικές ενώσεις ανθρωπογενούς φύσης, εκτός από το μεθάνιο, που είναι ικανές να παράγουν φωτοχημικά οξειδωτικά μέσω αντιδράσεων με οξείδια του αζώτου παρουσία ηλιακού φωτός.

Άρθρο 4**Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών**

1. Το αργότερο έως το 2010, τα κράτη μέλη οφείλουν να περιορίσουν τις ετήσιες εκπομπές τους σε διοξείδιο του θείου (SO₂), οξείδια του αζώτου (NO_x), πτητικές οργανικές ενώσεις (VOC) και αμμωνία (NH₃) σε ποσά που να μην υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια εκπομπής που προβλέπονται στο παράρτημα I.
2. Τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίσουν ότι δεν θα παρατηρηθεί υπέρβαση των ανώτατων ορίων εκπομπών που αναφέρονται στο παράρτημα I κατά τη διάρκεια οποιουδήποτε έτους μετά το 2010.

Άρθρο 5**Ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι**

Οι ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι της παρούσας οδηγίας περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 6**Εθνικά προγράμματα**

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, το αργότερο μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2002, προγράμματα για την προοδευτική μείωση των ετήσιων εθνικών εκπομπών των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο

4, με σκοπό τη συμμόρφωση τουλάχιστον με τα εθνικά ανώτατα όρια που ορίζονται στο παράρτημα I έως το 2010 το αργότερο.

2. Τα εθνικά προγράμματα περιλαμβάνουν πληροφορίες για υιοθετηθείσες και υπό εξέταση πολιτικές και μέτρα και ποσοτικές εκτιμήσεις της επίδρασης αυτών των πολιτικών και μέτρων στις εκπομπές των ρύπων το 2010. Πρέπει να αναφέρονται οι αναμενόμενες σημαντικές αλλαγές στη γεωγραφική κατανομή των εθνικών εκπομπών.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν και αναθεωρούν τα εθνικά προγράμματα, ανάλογα με τις ανάγκες, μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2006.

4. Τα κράτη μέλη οφείλουν να παρέχουν στο κοινό και σε αρμόδιους οργανισμούς, όπως περιβαλλοντικούς οργανισμούς, τα προγράμματα που καταρτίζουν σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3. Οι πληροφορίες που παρέχονται στο κοινό και τους οργανισμούς βάσει της παρούσας παραγράφου πρέπει να είναι σαφείς, κατανοητές και προσβάσιμες.

Άρθρο 7**Κατάλογοι απογραφής εκπομπών και προβλέψεις**

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και ενημερώνουν σε τακτά χρονικά διαστήματα εθνικούς καταλόγους απογραφής εκπομπών καθώς και προβλέψεις για τις εκπομπές το 2010 για τους ρύπους που αναφέρονται στο άρθρο 4.
2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν τους καταλόγους απογραφής εκπομπών και τις προβλέψεις τους χρησιμοποιώντας τις μεθοδολογίες που ορίζονται στο παράρτημα III.
3. Η Επιτροπή, με τη βοήθεια του ΕΟΠ, πρέπει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και βάσει των πληροφοριών που της παρέχονται από αυτά, να καταρτίζει καταλόγους απογραφής και προβλέψεις για τους ρύπους που αναφέρονται στο άρθρο 4. Οι κατάλογοι απογραφής και οι προβλέψεις πρέπει να ανακοινώνονται δημόσια.
4. Οι απαιτήσεις του παραρτήματος III μπορούν να τροποποιούνται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11.

Άρθρο 8**Εκθέσεις των κρατών μελών**

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν κάθε χρόνο, το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου, έκθεση σχετικά με τους εθνικούς τους καταλόγους απογραφής εκπομπών και τις προβλέψεις για τις εκπομπές το 2010 συντεταγμένες σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2, στην Επιτροπή και τον ΕΟΠ.

Υποβάλλουν έκθεση με τους τελικούς καταλόγους απογραφής εκπομπών για το προπροηγούμενο έτος και προσωρινούς καταλόγους απογραφής εκπομπών για το προηγούμενο έτος.

Οι προβλέψεις εκπομπών πρέπει να περιλαμβάνουν πληροφορίες για την ποσοτική αντίληψη των βασικών κοινωνικό-οικονομικών παραδοχών που χρησιμοποιήθηκαν κατά την κατάρτισή τους.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν, το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2002, την Επιτροπή για τα προγράμματα που έχουν εκπονήσει σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2.

Τα κράτη μέλη, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2006 το αργότερο, ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα ενημερωμένα προγράμματα που έχουν εκπονήσει σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3.

3. Η Επιτροπή κοινοποιεί τα υποβληθέντα εθνικά προγράμματα στα άλλα κράτη μέλη σε χρονικό διάστημα ενός μηνός από την παραλαβή τους.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει διατάξεις για τη διασφάλιση της συνοχής και της διαφάνειας των εκθέσεων των εθνικών προγραμμάτων σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11.

Άρθρο 9

Εκθέσεις της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο

1. Το 2004 και το 2008 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο εφαρμογής των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών που θεσπίζονται στο παράρτημα I και σχετικά με τους ενδιάμεσους περιβαλλοντικούς στόχους που προβλέπονται στο παράρτημα II. Στις εκθέσεις αυτές περιλαμβάνεται οικονομική αξιολόγηση, συμπεριλαμβανομένης της σχέσης κόστους-αποτελεσματικότητας, εκτίμηση οριακού κόστους και οφελών και οι κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις από την εφαρμογή των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών σε συγκεκριμένα κράτη μέλη και τομείς. Περιλαμβάνεται επίσης μια ανασκόπηση των περιορισμών του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας που ορίζεται στο άρθρο 2 ενώ λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και:

- α) μειώσεις εκπομπών και δεσμεύσεις για μείωση από τρίτες χώρες,
- β) η διαδικασία διεύρυνσης,
- γ) τυχόν νέα κοινοτική νομοθεσία και οποιοδήποτε διεθνείς κανονισμοί σχετικά με τις εκπομπές πλοίων,
- δ) νέα τεχνικά και επιστημονικά στοιχεία,
- ε) εκτίμηση της τρέχουσας και προβλεπόμενης υπέρβαση κρίσιμων φορτίων και οι τιμές των κατευθυντήριων οδηγιών της ΠΟΥ σχετικά με το όζον της τροπόσφαιρας,
- στ) ο προσδιορισμός ενδιάμεσου στόχου για τη μείωση του ευτροφισμού του εδάφους,
- ζ) νέες προβλέψεις για το ζωϊκό κεφάλαιο που αντιπροσωπεύουν τις εξελίξεις στην Κοινή Αγροτική Πολιτική,
- η) νέες ενεργειακές προβλέψεις που αντικατοπτρίζουν τις δράσεις που ανελήφθησαν από τα κράτη μέλη για συμμόρφωση με τις διεθνείς τους υποχρεώσεις σε σχέδια με τις κλιματολογικές αλλαγές.

2. Το 2012 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τη συμμόρφωση προς τα ανώτατα όρια του παραρτήματος I και την πρόοδο όσον αφορά τους ενδιάμεσους περιβαλλοντικούς στόχους που αναφέρονται στο

παράρτημα II. Κατά την κατάρτιση της εν λόγω έκθεσης λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις που έχουν υποβληθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και τα θέματα που αναφέρονται στα σημεία α) έως ε) της παραγράφου 1.

3. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 λαμβάνουν υπόψη τους παράγοντες που παρατίθενται στην παράγραφο 1, και αν κριθεί σκόπιμο, συνοδεύονται από προτάσεις για τροποποιήσεις των ανωτάτων ορίων εκπομπών που παραρτήματος I, για μέτρα διασφάλισης της συμμόρφωσης με τα ανώτατα όρια και για πιθανές περαιτέρω μειώσεις εκπομπών.

Άρθρο 10

Συνεργασία με τρίτες χώρες

Για την προώθηση του στόχου που περιγράφεται στο άρθρο 1, η Επιτροπή επιδιώκει διμερή και πολυμερή συνεργασία με τρίτες χώρες και σχετικούς διεθνείς οργανισμούς (όπως η UNECE και ο ΙΜΟ) σχετικά με την τεχνική και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη και τη διευκόλυνση μειώσεων στις εκπομπές.

Άρθρο 11

Επιτροπή

Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 12 της οδηγίας 96/62/ΕΚ.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επειγόντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Εάν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 12

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το σύστημα των κυρώσεων που επιβάλλονται στις παραβιάσεις των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί σε εκτέλεση της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλιστεί η θέση τους σε εφαρμογή. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές.

Άρθρο 13

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν προοδευτικά σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κάθε μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 15

Παραλήπτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για τα SO₂, NO_x, VOC και NH₃ (σε χιλιάδες τόνων), που πρέπει να επιτευχθούν μέχρι το 2010

Χώρα	SO ₂ Κιλοτόνοι	NO _x Κιλοτόνοι	VOC Κιλοτόνοι	NH ₃ Κιλοτόνοι
Αυστρία	40	91	129	67
Βέλγιο	76	127	102	57
Γαλλία	218	679	932	718
Γερμανία	463	1 051	924	413
Δανία	77	127	85	71
Ελλάδα	546	264	173	74
Ην. Βασίλειο	497	1 181	964	264
Ιρλανδία	28	59	55	123
Ισπανία	746	781	662	353
Ιταλία	566	869	962	430
Λουξεμβούργο	3	8	6	7
Ολλανδία	50	238	156	104
Πορτογαλία	141	144	102	67
Σουηδία	67	152	219	48
Φινλανδία	116	152	110	31
ΕΚ 15	3 634	5 923	5 581	2 827

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι ⁽¹⁾

Τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών στοχεύουν στη γενικότερη επίτευξη των ακόλουθων ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων μέχρι το 2010:

Οξείωση

- Μείωση των περιοχών όπου παρατηρείται υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων οξύτητας τουλάχιστον κατά 50 τοις εκατό [σε κάθε τετραγωνίδιο ⁽²⁾] σε σχέση με την κατάσταση που επικρατούσε το 1990.

Έκθεση στο όζον που έχει επίδραση στην υγεία

- Το φορτίο όζοντος που υπερβαίνει το κριτήριο σχετικά με την υγεία (ΑΟΤ60 ⁽³⁾ = 0) πρέπει να μειωθεί κατά δύο τρίτα σε όλα τα τετραγωνίδια σε σύγκριση με την κατάσταση που επικρατούσε το 1990. Επιπλέον, το φορτίο όζοντος δεν πρέπει να υπερβαίνει το απόλυτο όριο των 2.9 ppb.h για κάθε τετραγωνίδιο του χάρτη.

Έκθεση στο όζον που έχει επίδραση στη βλάστηση

- Το φορτίο όζοντος που υπερβαίνει το κρίσιμο επίπεδο για τις καλλιέργειες και την ημιφυσική βλάστηση (ΑΟΤ40 ⁽⁴⁾ = 3 ppb.h) πρέπει να μειωθεί κατά το ένα τρίτο σε όλα τα τετραγωνίδια του χάρτη σε σύγκριση με την κατάσταση που επικρατούσε το 1990. Επιπλέον, το φορτίο όζοντος δεν πρέπει να υπερβαίνει το απόλυτο όριο των 10 ppb.h πάνω από το κρίσιμο επίπεδο των 3 ppb.h σε κάθε τετραγωνίδιο του χάρτη.

⁽¹⁾ Βελτιώσεις σχετικά με τον ευτροφισμό του εδάφους: Ως αποτέλεσμα των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών, οι περιοχές της Κοινότητας με αποθέσεις θρεπτικού αζώτου ανώτερες των κρίσιμων συγκεντρώσεων θα μειωθούν κατά 30 τοις εκατό περίπου συγκριτικά με την κατάσταση που επικρατούσε το 1990.

⁽²⁾ Κάθε τετραγωνίδιο είναι 150 × 150 km, που αντιστοιχεί στην ανάλυση που χρησιμοποιείται όταν χαρτογραφούνται κρίσιμα φορτία σε ευρωπαϊκή κλίμακα, καθώς και όταν παρακολουθούνται εκπομπές και αποθέσεις ατμοσφαιρικών ρύπων από το συλλογικό πρόγραμμα παρακολούθησης και αξιολόγησης της σε μεγάλες αποστάσεις μεταφοράς ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP).

⁽³⁾ Μέτρο του συνόλου των συγκεντρώσεων του όζοντος που υπερβαίνει το όριο των 60 ppb.

⁽⁴⁾ Μέτρο του αθροίσματος των συγκεντρώσεων όζοντος που υπερβαίνουν τα 40 ppb.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Μεθοδολογίες για καταλόγους απογραφής και προβλέψεις

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν καταλόγους απογραφής και προβλέψεις εκπομπών εφαρμόζοντας τις μεθόδους που συμφωνήθηκαν στα πλαίσια της σύμβασης για τη διασυνοριακή σε μεγάλες αποστάσεις ρύπανση του αέρα και καλούνται να εφαρμόζουν το κοινό οδηγό EMEP/CORINAIR ⁽¹⁾ για την ετοιμασία των εν λόγω καταλόγων απογραφής και προβλέψεων.

⁽¹⁾ Απογραφικός κατάλογος εκπομπών στον αέρα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος.